

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **E.S.**

oskarżonej o czyny z art. 212 § 1 k.k. i art. 216 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2024 r.,

wniosku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie zawartego w postanowieniu z 3 października 2024 r. sygn. akt II K 1248/24/S

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,

p o s t a n o w i ł:

uwzględnić wniosek i na podstawie art. 37 k.p.k. sprawę Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie, przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bochni.

UZASADNIENIE

Przed Sądem Rejonowym dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie zawisła sprawa **E.S.**, która oskarżona została o popełnienie przestępstwa z art. 212 § 2 k.k. i art. 216 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. popełnionego na szkodę sędziego Sądu Okręgowego w Krakowie X.Y. W związku z tym, iż wskazany sędzia jest bezpośrednio zainteresowany rozstrzygnięciem sprawy, Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie postanowieniem z 3 października 2024 r. w sprawie o sygn. akt II K 1248/24/S złożył w trybie art. 37 k.p.k. wniosek o przekazanie jej innemu równorzędnemu sądowi rejonowemu. W uzasadnieniu wniosku podkreślono nadto,

iż X.Y. był od 2010 roku członkiem Krajowej Rady Sądownictwa (dalej jako KRS) przez dwie kadencje. Pełnił także do 2018 roku funkcję rzecznika prasowego KRS, a także rzecznika prasowego ds. cywilnych Sądu Okręgowego w Krakowie. Z racji pełnionych funkcji jest zatem osobą powszechnie znaną wśród sędziów okręgu krakowskiego. W takich okolicznościach zdaniem sądu wnioskującego, jego bezpośrednie zainteresowanie rozstrzygnięciem sprawy, zaburza możliwość swobodnego rozpoznania sprawy przez Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie, znajdujący się fizycznie w tym samym budynku co Wydział Sądu Okręgowego, w którym orzeka sędzia X.Y. W konsekwencji może to z kolei zaburzać postrzeganie przez postronnego obserwatora przestrzegania standardów swobodnego orzekania, wzbudzając w opinii publicznej uzasadnione (nawet jeśli jest ono obiektywnie nieprawdziwe) przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny i bezstronny (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2023 r. sygn. akt III KO 29/23, LEX 3564798; z 1 sierpnia 2023 r. sygn. akt III KO 62/23, LEX 3597298*).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie jest zasadny.

Przepis art. 37 k.p.k. pozwala na „wyjęcie” sprawy spod rozpoznania sądu miejscowo właściwego w razie zaistnienia przesłanki w nim wskazanej, to jest wtedy, kiedy w grę wchodzi dobro wymiaru sprawiedliwości. Co należy rozumieć pod tym pojęciem, ustawa nie wyjaśnia, niemniej w orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że chodzi tu o konieczność eliminowania sytuacji mogących wywołać u stron lub w opinii społecznej przeświadczenie o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (*por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 10 grudnia 1999 r., sygn. akt III KO 98/99, Prokuratura i Prawo 2000, nr 3, poz. 7*). O zaistnieniu takich okoliczności można mówić wtedy, gdy np. stroną w postępowaniu jest osoba znana sędziom właściwego do rozpoznania sprawy sądu, z racji ścisłych, mających charakter bezpośredniej współpracy, kontaktów o charakterze zawodowym i takie okoliczności niewątpliwie istnieją w przedmiotowej sprawie. W realiach niniejszej sprawy jej rozpoznanie przez Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie mogłoby wywołać u postronnego

obserwatora wątpliwości, co do zdolności Sędziów tego Sądu do zachowania bezstronności.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy, na mocy art. 37 k.p.k., przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bochni.

[WB]

[a.ł.]